

Dödsmässa med ljusa minnesbilder

REQUIEM AV JOHN RUTTER

S:t Matteus kyrka, Malmö:

Sångsolist: Eva Rydén, sopran.

Saxenborn Singers,

Orkester-septett.

Dirigent: Joachim Saxenborn.

Allhelgonahelgen är den tid på året då konsertokaler och kyrkor ljuder av något av de många rekviem som under loppet av århundraden komponerats av kända och mindre kända tonsättare. Engelsmannen John Rutter, född 1945, har komponerat en rad körverk och sånger förutom större orkesterverk. Han räknas som en av Storbritanniens främsta tonsättare inom kör- och kyrkomusikens områden. Rutters Requiem från 1985 är ett sjuårigt verk till minne av sin far. Dödsmässan ger mer uttryck för ljusa minnesbilder än tragisk inriktning på döden som slutstation. Verket finns i full orkesterversion samt orkestrerat för mindre ensembler.

Lördagens dirigent i S:t Matteuskyrkan, Joachim Saxenborn, hade valt en instrumental solistensemble bestående av flöjt, oboe, cello, harpa, klockspel, pukor och orgel. Arrangemanget gav de skilda instrumentalisterna tillfällen till korta soloinsatser av virtuos karaktär. Pukornas lågmälda muller kontrasterade effektivt mot harpans spröda och öronsmekande klang. Flöjt och oboe tillsammans med cello gav inledningen till Pie Jesu-satsen en stilfull start innan sopransolisten Eva Rydén med dämpad volymkontroll återgavtexten.

För att vara en dramatisk sopran med omfattande volymresurser visade Eva Rydén att även lågmälda pianissimon finns i registret hos stora röster. Den känsliga tolkningen av texten, sopransoli ingick bara i Pie Jesu-satsen samt i inledningen till sista satsen Lux aeterna, gav fin relief till körens kompakta klang. Kören har givetvis huvudrollen i endödsmässa. Saxenborn Singers visade upp en välavvägd samklang i helheten. Textåtergivningen av såväl den engelska som latinska texten var bra. Orgelklangen kunde någon gång ta över klangbilden för mycket. Å andra sidan gav orgeltonerna ett följsamt ackompanjement till körens klangfulla sånginsatser.

Joachim Saxenborn dirigerade verket med tydliga slag och bra känsla för verkets böljande rytm.

Ingemar Olander

Skånska Dagbladet 2009-11-04